

РЕШЕНИЕ

№ 7289

гр. София, 27.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 13.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **8907** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба от К. Г. К. с ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес в [населено място], чрез адв. О. от Кюстендилска адвокатска колегия, с приложено пълномощно, със съдебен адрес в [населено място], [улица], ет.3, против Разпореждане № 245р-5816/12.08.2023г. на старши полицаи Л. Н. В. от Районно управление Б. дол при Областна дирекция на МВР - К..

В жалбата се твърди, че разпореждането е незаконосъобразно, изложени са съображения за нарушение на изискванията относно съдържанието му, както и несъответствието му с материалния закон, оспорва се и посоченото в разпореждането от фактическа страна. Оспорването се поддържа чрез адв.О., който иска от съда да уважи жалбата като не оспорва фактическите твърдения в докладната записка по делото, същите били повърхностни и без разследване. Не се разбирало каква е ситуацията, събитията се развили в дома на жалбоподателя, нямало очевидци, един от употребилите вече алкохол се обадил на тел.112 по причина, че собственикът на жилището - жалбоподателят го гони от дома си. Счита, че поведението на жалбоподателя не е укоримо и е правно издържано, а за да изгониш човек от дома си, който е прекалил, твоето състояние не е от значение - той просто трябва да напусне дома ти. Счита, че нямало каквито и да са основания за отпращане на разпореждане към жалбоподателя.

Ответникът- полицейски орган Л. Н. В., на длъжност старши полицаи при РУ Б. дол, не е взел участие в съдебното производство по делото, не е изрази и становище по оспорването.

По делото са приети доказателствата по административната преписка.

Съдът като обсъди доказателствата по делото, ведно с доводите и възраженията на страните, извърши дължимата проверка на оспорения акт по реда на чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК, от фактическа и правна страна приема следното:

Съдът намира, че жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу подлежащ на оспорване пред съд акт. Съгласно изричният текст на чл.64, ал.7 ЗМВР, процесното писмено разпореждане подлежи на обжалване пред съда от неговия адресат - жалбоподателят по делото. Жалбата е подадена на дата 23.08.2023г., в разпореждането е посочено, че може да се обжалва по реда на АПК, като в случая срокът по чл.149, ал.1 АПК е спазен.

По фактите:

Процесното Разпореждане № 245р-816/12.08.2023г., издадено от Л. Н. В., на длъжност старши полицаи при РУ Б. дол, е издадено на бланка - с предварително посочени реквизити и основание по чл.64 ЗМВР.

В същото се съдържа само правно основание - издадено е "на основание чл.64 ЗМВР. в изпълнение на възложените функции на полицейския орган по чл.61 ЗМВР."

Съдържа разпоредителна част с адресат К. Г. К. , с ЕГН [ЕГН], на който е разпоредено следното:

1) Да не предизвиква, поддържа и участва в конфликт с лицето И. В. С. от [населено място];

2. Да не отправя закана относно личността и имота на лицето по т. 1

3. Да не нарушава обществения ред на територията на [община] дол. Разпореждането е издадено в [населено място], от ст. полицаи Л. В. при РУ Б. дол.

В разпореждането не е посочено въз основа на какви доказателства се основава разпореденото с него, не се препраща към друг акт на полицейски орган или писмени доказателства за извършени процесуални действия в хода на административното производство по издаването му.

По преписката е представено разпореждане от 12.08.2023г. по отношение на И. В. С. от [населено място], на който е разпоредено да не участва и поддържа конфликт с лицето К. Г. К. от [населено място] по никакъв повод и начин. Административната преписка по делото съдържа освен двете разпореждания и докладна записка от инспектор В. до началника на РУ Б. дол, съставена на дата 13.08.2023г. Според данните в докладната записка, на 12.08.2023г. като автопатрул за времето от 20:00ч. до 08:00 ч. съвместно с друг служител Р., инспектор В. бил изпратен около 20:20ч. в [населено място], на центъра лицето И. В. С. се оплакал от своя съсед К. Г. К., че го ударил. На място била проведена беседа с двете страни, които били във видимо нетрезво състояние и заявили, че цял ден са били заедно и се черпили с алкохол, след което се скарали и г-н К. изгонил г-н С. от своята къща, защото започнал да досажда. Посочени са двете издадени писмени разпореждания с адресати двете лица.

Доколкото разпореждането е от дата 12.08.2023г., а докладната записка е съставена на 13.08.2023г. и заведена с регистрационен номер от 14.08.2023г., очевидно не е било възможно при издаването на процесното разпореждане органът да се позове на нея. Жалбоподателят не оспори изложеното от полицейския орган, че ситуацията се е развила в неговия дом като другото лице отказвало да го напусне. Действително, както се твърди от страна на жалбоподателя, не е извършено пълно разследване и установяване на относими факти и обстоятелства, към упражняване на полицейски правомощия чрез издаване на разпореждане по чл.64 ЗМВР. Пред съда не се събраха доказателства за мотивите, обосновавали издаването на разпореждането, при разпределена тежест на доказване за това на административния орган.

Правна преценка на съда:

Съгласно чл. 168 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146.

Предвид данните по преписката, изпратена от началника на РУ Б. дол, съдът приема, че процесното разпореждане е издадено от посочения в него полицейски орган при същото управление, поради което и от компетентен орган по смисъла на чл.64, ал.1 ЗМВР. Разпореждането е издадено в писмена форма, на правно основание чл.64 ЗМВР, връчено на адресата си, в същото изрично е посочена възможността за обжалването му, както и, че разпореденото с него е задължително за адресата му.

Оспореното разпореждане е издадено при нарушение на изискванията за съдържанието му - задължителните реквизити, предвидени в чл. 64, ал. 5 ЗМВР. В същото не се съдържат описани фактически основания за неговото издаване, както и Т ясна разпоредителна част, с която се определят правата или задълженията, начинът и срокът за изпълнението. Съгласно чл. 64, ал. 1 от ЗМВР, полицейските органи могат да издават разпореждания до държавни органи, организации, юридически лица и граждани, когато това е необходимо за изпълнение на възложените им функции. В чл. 64, ал. 5 от ЗМВР, са посочени реквизитите, които следва да съдържа всяко писмено разпореждане, като фактическите основания или мотивите за издаването му, са част от определените в закона задължителни реквизити - чл. 64, ал. 5, т. 3 от ЗМВР, а изискването за наличие на разпоредителна част, с която се определят правата или задълженията, начинът и срокът за изпълнението - в чл. 64, ал. 5, т. 4 от ЗМВР.

Видно от съдържанието на оспореното по делото разпореждане, то не съдържа каквито и да било мотиви, обосноваващи издаването му, а само цифрово означение на чл. 64 от ЗМВР, който най-общо определя правомощията на полицейските органи да издават разпореждания когато това е необходимо за изпълнение на възложените им функции.

В процесното разпореждане не е обозначено и не става ясно при изпълнение на какви конкретни функции на полицейския орган е издадено, какви фактически обстоятелства са породили необходимостта от неговото издаване.

Такива ясни мотиви не може да се приеме, че се съдържат в друг документ - докладна записка от органа, издал разпореждането, тъй като в нея се описват само извършените действия от полицейския орган - проведена беседа и установеното на място.

В разпореждането не се препраща към други документи, а както се посочи, това е невъзможно, тъй като представената по делото докладна записка е издадена на последваща дата.

Предвид на непълнотата на мотивите, то следва да се приеме, че разпореждането не съдържа конкретни мотиви за извършени от жалбоподателя действия, които да налагат издаването на разпореждане с описаното съдържание.

С процесното разпореждане в самата разпоредителна част по т.1-3 са посочени общи задължения на правните субекти - задължението да не се вреди другиму, липсват уточнения относно начина и срока на изпълнението на разпореждането. Така разпореденото е неясно, доколкото от изявлението на самия полицейски орган в докладната записка за установеното при проверката, се касае за лице в дома на жалбоподателя, което е отказвало да си тръгне "след като цял ден се черпили". Полицейският орган не е проверил и твърдението на другото лице, подало сигнала, нито ситуацията на жалбоподателя. Разпореденото не съответства на конкретно установени факти за поведение на жалбоподателя, което нарушава обществения ред на територията на [община] дол, не са събрани доказателства и няма твърдение на полицейския орган дори за опасност жалбоподателят да извърши престъпление.

Предвид естеството на полицейските правомощия по чл.64, ал.1 ЗМВР - възможността да ограничават, съответно засягат права и свободи на адресата, то за да се избегне злоупотреба и съответно контрол при упражняването им, от съществено значение е спазването на изискването за съдържание на разпореждането. Разпореждането следва да съдържа изложение на фактическите основания, конкретна и недвусмислена разпоредителна част, което изискване в казуса по делото не е спазено. Освен че липсват фактически основания и разпореденото с процесното разпореждане не само не може да бъде проверено от съда за законосъобразност, но и оставя впечатление, че жалбоподателят е извършил противоправно деяние, неясно обаче какво, което без съмнение е засягащо за адресата.

При така изложеното, поради допуснатото съществено нарушение на изискването за съдържание, както и на задължението, преди да издаде акта, органът да събере и обсъди доказателства за всички относими факти и обстоятелства, - незаконосъобразност по чл.146, т. 2 и 3 АПК, довело до невъзможност на съда да провери законосъобразността на оспореното разпореждане - съответствието му с материалния закон, същото следва да бъде отменено. Жалбата е основателна, поради което следва да бъде разгледано направеното с нея искане за присъждане на разноски. Към жалбата е представено пълномощно за адв. О., но без данни за възнаграждение - договорено и платено. Следователно, претенцията на жалбоподателя е доказана единствено за заплатената държавна такса в размер на 10 лв. Разноските следва да бъдат възложени на юридическото лице Областна дирекция на МВР - К., в чиято административна структура заема длъжност издателят на оспореното по делото разпореждане.

На основание всичко изложено и чл.72, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Разпореждане № 245р-5816/12.08.2023г. на старши полицай Л. Н. В. от Районно управление Б. дол при Областна дирекция на МВР - К., по жалба на К. Г. К. с ЕГН [ЕГН], от [населено място].

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР - К., ДА ЗАПЛАТИ на К. Г. К. с ЕГН [ЕГН],

от [населено място], сумата от 10 (десет) лева за разноси.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщението, с касационна жалба.

Съдия: